

Błogosławiona Maria Aniela Astorch, dziewica

Maria urodziła się 1 września 1592 r. w Barcelonie. Gdy miała pięć lat, straciła rodziców. Aby być bliżej swej starszej siostry, w jedenastym roku życia przywdziała habit sióstr kapucynek. Właściwy nowicjat rozpoczęła w 1606 r. Przeszła potem okres wewnętrznego opuszczenia, który został ukoronowany darem głębszego rozumienia Pisma świętego i znajomością łaciny.

Uczestniczyła potem w zakładaniu nowego domu zakonnego w Saragossie. W wieku 23 lat została tam mistrzynią nowicjuszek. Zredagowała wtedy *Directorio*, które było chyba pierwszym z jej pism. Poprzez urzędy wikarii i kierowniczkę junioratu doszła potem do stanowiska przełożonej. Gdy je opuściła, na rok usunęła się do "nowicjatu" i tam przygotowywała się na "zaślubiny duchowe". Wówczas to napisała *Regla y constituciones del Divino Amor*. Stawszy się apostołką świętości, pod nazwą *Monte de piedad* prowadziła krucjatę modlitw, w których prośby za dusze w czyśćcu łączyła z nabożeństwem do Najświętszego Serca Jezusowego. W szerzeniu tego ostatniego nabożeństwa natchnienie czerpała z pism św. Gertrudy, rozpowszechnianych wtedy na terenie Hiszpanii.

W roku 1645 zajęła się nową fundacją w Murcji. Jak w Saragossie, tak i tu nie obeszło się bez przeciwności i komplikacji. Powódź dwukrotnie niszczyła skromny klasztor, który pośród trudów trzeba było budować na nowo.

Pod koniec życia Maria Aniela nie kontaktowała się już z otoczeniem, zachowywała jednak jasność umysłu. Tuż przed śmiercią odzyskała nagle mowę, zaintonowała śpiew hymnu *Pange lingua* i pogrążyła się w ekstazie. Zmarła 2 grudnia 1665 r. w wieku 73 lat. Starania o jej beatyfikację rozpoczęto już w 1729 r., ale dokonał jej dopiero św. Jan Paweł II w roku 1982.